

Bakalářská práce Barbory Polcerové, *Baudelairovy „estetické kuriozity“*

Posudek školitelky, PhDr. Heleny Jarošové, Ph.D.

Na počátku trochu nejasněný zájem autorky věnovat bakalářskou práci Baudelairově estetickému myšlení, se v určitém momentu ustálil na záměru pokusit se prozkoumat určité texty o umění a estetických postřezích ze života Paříže a společnosti Baudelairovy doby, které on sám nazval, a v roce 1868 vydal, pod názvem *Estetické kuriozity/Couriosités esthétiques*. Předchozí autorův pokus najít správný název, jak je známo velmi mu záleželo na přijetí jeho děl čtenářskou obcí, Bric-à-brac esthétiques, byl odmítnut jako příliš módní. Přidržely jsme se však názoru Henriho Lemaître, fr. znalce Baudelairova díla, (In: *Curiosités esthétiques, L'art romantique et autres oeuvres critiques*, Paris: Garnier Frères, 1962), který s odkazem na odlišné významy franc. slova couriosité v jednotném a množném čísle – zvědavost a zvláštnosti, považuje oba pojmy za příznačné pro Baudelairovo estetické myšlení a distinktivní rys jeho génia (c.d., s. XIX. a XX.). I tuto stránku věci měla bakalářská práce prověřit a také proto je v titulu práce výraz estetické kuriozity s malým počátečním písmenem.

Práce se pak finálně zkonkrétnila a logicky vyústila v konec konců baudelairovsky pestrý a vzájemně se prolínající obsah. Po prvních dvou kapitolách, v nichž se autorka zaměřila na výklad primárních pramenů – textů Baudelaira, si sama objevila Waltera Benjamina, aby v něm našla klíč k širšímu pojetí Baudelairových postojů a další pojmy, o něž se mohla zejména v poslední kapitole vhodně opřít.

Barbora Polcerová píše střídavě, závěry formuluje až příliš lakonicky. Tento princip možná ovlivnil i její přístupy k pramenům (nevyslyšeno zůstalo mé doporučení prozkoumat kvůli kontextu denníky a zpodobění *Mé srdce obnažené*) a více sekundární literatury. Ta chybí například když posuzuje Baudelairovu esej o dandym. Chudý na patřičnou literaturu je i oddíl o *významu a povaze Baudelairovy estetiky*. Zde například v jeho historickém zařazení postrádáme být jen zmínku, jak je spojen s pojmem čisté umění, viz jeho stať *Filosofické umění* a hlavně celé jeho básnické dílo. Další poznámka se týká oddílu *Postřehy o životním stylu*. Pojem životní styl zní moc současně a tudíž příliš žurnalisticky, jako takový je nevyhraněný, zahrnuje kde co. Tento výraz není ani adekvátní vzhledem k tomu, čemu se Baudelaire sám anebo prostřednictvím postřehů malíře Guyse opravdu věnoval: pozoroval a analyzoval lidské typy, život a obrazy Paříže. Už názvy jednotlivých esejů *Malíře moderního života – Voják, Žena, Dandy, Chvála líčidel, Umělec, Móda, Ženy a děvky* dále též *flanér* či *flâneur* a dynamicky se rozvíjející *velkoměsto Paříž*, jsou významné reprezentativní jevy a ukazatelé rodící se modernity, nikoliv ukázky životních stylů.

Další připomínku vznáším k nedostatečnému pochopení *fantasmagorie* (v textu bak.práce str. 36.,38). „Zkušenosti fantasmagorie zahaleče“ a zejména „fantasmagorie jako intencionálního korelátu prožitku“, jak o nich pojednává Benjamin v českém Výboru z díla II. na stránkách: 221 a 147-148, bylo možné účinně využít k výkladu estetických postojů Baudelaira k jevům, které ho zajímaly.

I když je výsledek práce velmi dobrý, velmi dobrou také navrhuji, zůstal v mnohém na úrovni otevřeného bádání, což uvádím v pozitivním smyslu, jako doporučení na možné pokračování např. formou magisterské práce.

Helena Jarošová v.r.

